

Sygn. akt VII U 2341/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Ewa Dawidowska-Myszka

Protokolant: stażysta Alicja Kosmela

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2018r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy M. T.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o ustalenie objęcia rolniczym ubezpieczeniem społecznym

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 20 kwietnia 2018 r. nr (...)

oddala odwołanie .

SSR del. Ewa Dawidowska-Myszka

Sygn. akt VII U 2404/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 kwietnia 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził wobec M. T. ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego od 1 stycznia 2008r. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że do końca października 2007r. M. T. posiadał grunty własne i dzierżawione o powierzchni 1,3383 ha fizycznego, co stanowi 1,0386 ha przeliczeniowego, a od listopada 2007r. 1,1563 ha fizycznego, co stanowi 0,8930 ha przeliczeniowego. Dodatkowo M. T. prowadzi od 2 października 2006r. pozarolniczą działalność gospodarczą, co powoduje, że nie spełnia przesłanek z art. 5 a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony M. T. i wniósł o zmianę decyzji i ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników oraz zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że prowadzi gospodarstwo rolne na gruntach o łącznej powierzchni 1,9333 ha przeliczeniowego, gdyż oprócz gruntów wymienionych w zaświadczeniu Urzędu Miejskiego w R. z dnia 22 lutego 2018r. o powierzchni 0,4530 ha przeliczeniowego prowadzi gospodarstwo rolne na gruntach o powierzchni 1,55 ha przeliczeniowego dzierżawionych od dnia 13 marca 2000r. od T. T. (1) oraz na gruntach 0,04 ha przeliczeniowych stanowiących własność jego żony(odwołanie k. 3-4).

W piśmie z dnia 19 lipca 2018r. ubezpieczony wyjaśnił, że niezgłoszenie umowy dzierżawy gruntu o powierzchni 1,44 ha przeliczeniowego do rejestru gruntów ma jedynie ten skutek, że nie działa domniemanie z art. 38 pkt.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (k. 31).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że na podstawie umowy dzierżawy z dnia 8 marca 1999r. ubezpieczony dzierżawił od R. T. działkę rolną o powierzchni 0,59 ha tj. 0,44 ha przeliczeniowego i mając na uwadze własne grunty, to ich powierzchnia stanowiła łącznie od listopada 2007r. 0,8930 ha przeliczeniowego. Pozwany zaznaczył, że nie uwzględnił przedłożonej przez ubezpieczonego umowy dzierżawy z dnia 15 marca 2000r., gdyż budzi ona wątpliwości w związku z tym, że została zgłoszona do rejestru gruntów dopiero 22 marca 2018r. Dlatego zdaniem pozwanego zachodzi podejrzenie, że powyższa umowa została sporządzona w celu uchylecia się od negatywnych skutków w postaci wyłączenia z ubezpieczenia (odpowiedź na odwołanie, k. 15-16).

Sąd ustalił, co następuje:

M. T. mieszka w R. i prowadzi działalność rolniczą w zakresie uprawy warzyw, zbóż i owoców. Nadto od 2 października 2006r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą- zakład stolarski.

(okoliczność bezsporna)

Powierzchnia gruntów M. T. stanowiących podstawę opodatkowania podatkiem rolnym od listopada 2007r. wynosi 0,5663 ha, co stanowi 0,4530 ha przeliczeniowych.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód :

pismo Urzędu Miasta R. z 22.02.2018r., k. 88 akt KRUS)

W dniu 8 marca 1999r. ubezpieczony zawarł z ojcem R. T. umowę dzierżawy działki nr (...) o łącznej powierzchni 0,59 ha (0,44 ha przeliczeniowego). Powyższa umowa została zgłoszona i zarejestrowana w ewidencji gruntów i budynków . Potwierdzenie o zarejestrowaniu otrzymał między innymi ubezpieczony M. T..

(okoliczność bezsporna, nadto dowód :

umowa dzierżawy z dnia 08.03.199r., k. 75 akt KRUS)

B. T. posiada nadto działkę w R. o powierzchni 0, 14 ha stanowiącą 0,06 ha przeliczeniowego.

(dowód : akt notarialny z 13.10.2008 r., k. 9-10

decyzja Burmistrza Miasta R. w sprawie wymiaru podatku, k. 11)

W związku ze złożonym wnioskiem o emeryturę przez B. T. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego prowadziła postępowanie mające na celu ustalenie okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Pismem z dnia 8 lutego 2018r. organ rentowy zwrócił się do Urzędu Miasta w R. o wyjaśnienie sprzeczności wynikających z zaświadczenia z dnia 19 kwietnia 1990 r. oraz nakazu płatniczego za rok 2017r. w odniesieniu do powierzchni w hektarach przeliczeniowych gospodarstwa rolnego (...).

Urząd Miasta w R. pismem z dnia 22 lutego 2018r. poinformował, że od listopada 2007r. do 2018r. powierzchnia gruntów stanowiących podstawę opodatkowania podatkiem rolnym dla B. i M. T. wynosi 0,5663 ha, co stanowi 0,4530 ha przeliczeniowych.

Pismem z dnia 6 marca 2018r. organ rentowy zwrócił się do M. T. o wypowiedzenie się co do dowodów wskazujących, że posiada grunty poniżej 1 hektara przeliczeniowego.

W dniu 22 marca 2018r. ubezpieczony M. T. przedłożył w KRUS-ie oświadczenie T. T. (1) z dnia 21 marca 2018r., że T. T. (1) od 15 marca 2000r. wdzierzał bratu M. T. działkę o powierzchni 1,44 ha przeliczeniowego. Umowę dzierżawy ujawniono w rejestrze gruntów w dniu 22 marca 2018r.

Decyzją z dnia 20 kwietnia 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził wobec M. T. ustanie ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz emerytalno-rentowego od 1 stycznia 2008r.

M. T. do odwołania od powyższej decyzji załączył umowę dzierżawy z dnia 15 marca 2001r. podpisaną przez ubezpieczonego oraz aneks do umowy z dnia 10 maja 2005r.

(dowód :

pismo z dnia 09.02.2018r., k. 87 akt KRUS,

pismo Urzędu Miasta R. z 22.02.2018r., k. 88 akt KRUS

pismo KRUS, k. 89 akt KRUS

oświadczenie z dnia 21.03.2018r., k. 93 akt KRUS

decyzja z dnia 20.04.2018r., k. 103 akt KRUS

umowa dzierżawy z 15.03.200r., k. 7 akt KRUS

aneks z 10.05.2005r. do umowy dzierżawy, k. 8 akt KRUS)

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne w sprawie sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania. Treść i autentyczność dokumentów urzędowych nie były przez strony kwestionowane i nie budziły wątpliwości. Sąd zatem przyznał dokumentom urzędowym – moc dowodową, stosownie do art.244 k.p.c.

Strony nie kwestionowały treści zaświadczenia wystawionego przez Urząd Miasta R. co do powierzchni gruntów objętych podatkiem rolnym, jak również decyzji Burmistrza Miasta R. z dnia 16.02.2010 r. oraz umowy darowizny zawartej w formie aktu notarialnego w dniu 13 października 2008r., jak też umowy dzierżawy z dnia 9 marca 1999r. zarejestrowanej w ewidencji gruntów.

Jedyną kwestią sporną było to, czy ubezpieczony M. T. dzierżawił dodatkowe grunty od brata T. T. (1). Pozwany zakwestionował wiarygodność przedłożonego oświadczenia z dnia 21 marca 2018r. i załączonej do odwołania umowy dzierżawy z dnia 15 marca 2000r. oraz aneksu z dnia 10 maja 2005r.

Sąd przy ocenie powyższej umowy miał na uwadze treść art. 38 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zgodnie z którym przy ustalaniu podlegania ubezpieczeniu domniemywa się, że:

- 1) właściciel gruntów zaliczonych do użytków rolnych lub dzierżawca takich gruntów, jeżeli dzierżawa jest zarejestrowana w ewidencji gruntów i budynków, prowadzi działalność rolniczą na tych gruntach;
- 2) podatnik podatku rolnego lub podatku od dochodu z działów specjalnych prowadzi działalność rolniczą w rozmiarze wynikającym z zakresu opodatkowania;

Przepis art. 38 wprowadza domniemanie, że właściciel gruntów zaliczonych do użytków rolnych prowadzi działalność rolniczą na tych gruntach. Domniemanie, o jakim mowa w art. 38 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, może zostać skutecznie obalone, na co wskazuje się tak w literaturze jak i w orzecznictwie (patrz wyrok SN z dnia 22

marca 2001 r. II UKN 276/2000 Prawo pracy i prawo socjalne - Przegląd orzecznictwa 2002/10 str. 42, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2005 r. I UK 59/2005 OSNP 2006/19-20 poz. 310).

W związku z powyższym ubezpieczony M. T. przy pomocy innych środków dowodowych (zeznania ubezpieczonego, świadka T. T. (1) oraz A. L.) zamierzał udowodnić, że umowa dzierżawy z dnia 15 marca 2004r., mimo niezarejestrowania w ewidencji gruntów i budynków, została zawarta i ubezpieczony prowadził na powyższych gruntach działalność rolniczą.

W ocenie Sądu zeznania ubezpieczonego M. T., świadka T. T. (1) oraz A. L. nie zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności z uwagi na to, że są one nielogiczne i wzajemnie sprzeczne.

Ubezpieczony M. T. zeznał, że od 2000r. dzierżawił od brata działkę w M. o powierzchni 1,37 ha i umowa została zawarta na piśmie, lecz nie została zgłoszona do ewidencji gruntów i budynków, gdyż nie wiedział o tym, że istnieje taki obowiązek.

Zdaniem Sądu M. T. musiał wiedzieć o tym, że umowa dzierżawy powinna być zarejestrowana w ewidencji gruntów i budynków, gdyż poprzednia umowa dzierżawy zawarta zaledwie rok wcześniej z ojcem R. T. w dniu 9 marca 1999r. została zarejestrowana w ewidencji i dzierżawca tj. M. T. uzyskał informację o potwierdzeniu zarejestrowania tej umowy. Zatem skoro rok później ubezpieczony zawarł kolejną umowę z członkiem rodziny, to musiał wiedzieć, że taką umowę należy zarejestrować w ewidencji gruntów i budynków, skoro wcześniej dokonano takiego zgłoszenia.

Zdaniem Sądu niewiarygodne są też zeznania M. T., że umowa dzierżawy nie została zarejestrowana w ewidencji, gdyż była ona zawarta z bratem i dlatego nie były potrzebne dodatkowe formalności, gdyż jest to sprzeczne z jego dalszymi zeznaniami. Z jednej strony ubezpieczony wskazywał, że z uwagi na więzy pokrewieństwa nie było potrzeby zgłaszania umowy do ewidencji, zaś z drugiej mimo więzów pokrewieństwa uznał, że umowa z bratem musi zostać zawarta na piśmie. M. T. wskazywał, że zawarł z bratem umowę na piśmie, gdyż wcześniej jak zawierał umowę dzierżawy z ojcem, to też była ona zawarta na piśmie. Zdaniem Sądu gdyby ubezpieczony M. T., zawierając umowę w marcu 2000r. z bratem T. T. (1), wzorował się na umowie dzierżawy zawartej rok wcześniej z ojcem R. T., to wówczas starałaby się dochować wszystkich formalności tj. formy pisemnej oraz zarejestrowania w ewidencji gruntów i budynków.

W ocenie sądu niewiarygodne są również zeznania T. T. (1) oraz M. T., że M. T. dzierżawił od brata działkę w M. na podstawie pisemnej umowy dzierżawy oraz część ziemi na podstawie ustnej umowy. Zdaniem Sądu niezrozumiałe i nielogiczne jest, aby w bliskich stosunkach rodzinnych stosować dwie formy współpracy w odniesieniu do posiadanych gruntów. Zdaniem Sądu albo strony podchodzą formalnie do wzajemnych relacji i wszystkie umowy zawierają na piśmie i zgłaszają je do ewidencji gruntów, albo opierają się na wzajemnym zaufaniu i wystarczające dla nich są ustne ustalenia.

M. T. zeznał, że nigdy na piśmie nie zawarł umowy dzierżawy w odniesieniu do gruntów w R., bo „jak ma zawierać umowę z bratem na piśmie, jak on mi słowo powie, to jest tak samo ważne jak na piśmie”. W tym kontekście niezrozumiałe jest, że została zawarta na piśmie umowa dzierżawy w marcu 2000r. pomiędzy tymi samymi stronami. Skoro w relacjach braterskich bracia sobie ufali i nie potrzebowali formalnego dopełnienia w postaci spisania umowy na piśmie, to dlaczego w takim razie zawarli umowę dzierżawy na piśmie w marcu 2000r. ? Jeśli chcieliby uregulować ten stosunek prawny w taki sam sposób jak z ojcem R. T., to wówczas podpisana na piśmie umowa dzierżawy zostałaby też zarejestrowana w ewidencji gruntów i budowli.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, zdaniem Sądu, przedłożenie pisemnej umowy dzierżawy i ujawnienie jej w rejestrze gruntów w dniu 22 marca 2018r. zostało wykonane jedynie w celu uniknięcia niekorzystnych skutków wynikających z przeprowadzonego przez stronę pozwaną postępowania dowodowego i ustalenia, że gospodarstwo rolne (...) liczyło mniej niż 1 hektar przeliczeniowy i tym samym ubezpieczony nie spełnia przesłanek do kontynuowania ubezpieczenia społecznego rolników.

Zdaniem Sądu niewiarygodne są też zeznania M. T. i T. T. (1) co do dzierżawienia pozostałej części gospodarstwa na podstawie ustnych ustaleń, gdyż zeznania ubezpieczonego i świadka są sprzeczne również w tej części. M. T. w swoich wyjaśnieniach składanych jeszcze przed przesłuchaniem świadka T. T. (1) wskazywał, że uprawiał o wiele więcej ziemi niż „na papierze”, gdyż w latach 2006-2007r. jego brat T. poszedł do pracy i wówczas on zaczął „obrabiać tę ziemię”. Natomiast T. T. (1) zeznał, że jego ojciec wydzielił z gospodarstwa działki dla braci, a resztę tj. około 5 hektarów zapisał jemu i od 1994r. prowadził gospodarstwo. Hodował bydło, świnie, miał uprawy. Przestał prowadzić gospodarstwo w 2007r., bo poszedł do pracy, ale miał jeszcze zwierzęta, choć w mniejszej ilości. Natomiast w dalszych zeznaniach świadek zeznał, że w latach 2004-2007r. pracował w Szwecji i jego brat uprawiał pola na jego ziemiach już od 2004r. Zatem nie zgadza się data, od której M. T. miałby jakoby uprawiać ziemię należącą do jego brata na podstawie ustnej umowy, czy było to od pobytu zagranicą od 2004r., czy też od podjęcia pracy w A. od 2007r.?

T. T. (1) zeznał też, że nawet po zatrudnieniu w A. prowadził hodowlę zwierząt, choć w mniejszej ilości (10 świń, jedna krowa, byki), pola uprawiał brat, a zwierzęta karmione były z tego, co było uprawiane na polach jego żony, przy czym jak dodała żona otrzymała 2 hektary w 2009r. W ocenie Sądu powyższa wypowiedź zawiera wewnętrzną sprzeczność, gdyż jeśli od 2007r. pola uprawiał M. T., to w takim razie, z czego T. T. (1) utrzymywał hodowane zwierzęta do czasu otrzymania ziemi przez żonę w 2009r. Zresztą w innym fragmencie świadek przyznał, że też częściowo uprawiał własne pola.

Zdaniem Sądu niezrozumiałe są też zeznania T. T. (1), że wydzierżawił bratu M. T. ziemię należącą do niego, bo w związku z podjęciem pracy zawodowej uprawę pól przejął jego brat, a jednocześnie w tym samym czasie dzierżawił ziemię od innych osób (teścia i siostry żony). Jeśli posiadane przez niego gospodarstwo było za duże do prowadzonej przez niego działalności rolniczej i hodowli zwierząt, to nie miałyby sensu dodatkowe wydzierżawianie ziemi od rodziny i prowadzenie na niej działalności rolniczej. Świadek wskazał, że od 2009r. dzierżawił ziemię od siostry żony, a od 2011r. pobierał dopłaty bezpośrednio. Zatem w tym czasie, w którym jakoby T. T. (1) zaprzestał prowadzenia upraw w związku z podjęciem pracy w A., to wydzierżawił dodatkowe grunty od siostry żony i prowadził na nich działalność rolniczą.

Zdaniem Sądu również fakt, że T. T. (1) w całości ponosił ciężary publicznoprawne związane z utrzymaniem gospodarstwa rolnego i płacił podatek rolny oraz pobierał dopłaty bezpośrednio ze środków Unii Europejskiej do powyższych gruntów również świadczy o tym, że M. T. na tych gruntach nie prowadził działalności rolniczej.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powyżej przedstawione sprzeczności i nielogiczności wskazują, że niewygodne są zeznania świadka T. T. (1) i ubezpieczonego M. T. co do prowadzenia działalności rolniczej przez M. T. na podstawie nieformalnej umowy

W odniesieniu do zeznań świadka A. L., to trzeba wskazać, że okazały się one nieistotne dla przedmiotu rozstrzygnięcia, gdyż świadek nie wiedział, do kogo należy ziemia, na której pomagał przy zbiorze warzyw, gdyż go to nie interesowało. Natomiast sam fakt prowadzenia działalności rolniczej przez M. T. nie budził wątpliwości i nie był kwestionowany przez strony.

Rozważając zasadność odwołania należy mieć na względzie, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie. W niniejszej sprawie jest to więc ustalenie, czy M. T. od listopada 2007r. prowadził działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego i czy w związku z tym zostały spełnione warunki do dalszego ustalenia podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Zgodnie z dyspozycją art. 5a. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w brzmieniu obowiązującym na dzień ustania ubezpieczenia społecznego rolników wobec M. T. tj. na listopad 2008r. - rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata, rozpocznie prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpocznie współpracę przy prowadzeniu tej działalności,

podlega nadal temu ubezpieczeniu w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy prowadzeniu tej działalności, jeżeli spełnia jednocześnie następujące warunki:

- 1) złoży w Kasie oświadczenie o kontynuowaniu tego ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy tej działalności;
- 2) jednocześnie nadal prowadzi działalność rolniczą lub stale pracuje w gospodarstwie rolnym, obejmującym obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego, lub w dziale specjalnym;
- 3) nie jest pracownikiem i nie pozostaje w stosunku służbowym;
- 4) nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych;
- 5) kwota należnego podatku dochodowego za poprzedni rok podatkowy od przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej nie przekracza kwoty 2.528 zł

Powodem stwierdzenia ustania obowiązku ubezpieczenia społecznego rolników wobec M. T. było niespełnienie przesłanki prowadzenia działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego.

Bezsporne było, że M. T. prowadził działalność rolniczą na gruntach ;

-0,4530 ha przeliczeniowego w R. (zaświadczenie o podstawie opodatkowania podatkiem rolnym),

-0,44 ha przeliczeniowego w M. (umowa dzierżawy zawarta pomiędzy R. T. a M. T.)

-0,06 ha przeliczeniowego stanowiące własność zony (decyzja w sprawie wymiaru podatku rolnego) .

Po zsumowaniu powyższych wartości otrzymamy 0,9530 ha przeliczeniowego , co jest wielkością mniejsza od 1 hektara przeliczeniowego.

Zdaniem Sądu dowody zaprezentowane przez ubezpieczonego M. T. nie wykazały, że pomimo braku zarejestrowania umowy dzierżawy w ewidencji gruntów i budynków M. T. dzierżawił od brata T. T. (1) grunty o powierzchni 1,37 ha w M. i prowadził na nich działalność rolniczą, jak również, że prowadził działalność rolniczą na innych gruntach należących do T. T. (1) na podstawie ustnej umowy dzierżawy.

Postępowanie sądowe przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych opiera się na zasadach procedury cywilnej i ma charakter kontradyktoryjny. Ciężar dowodu w przedmiotowej sprawie spoczywał na ubezpieczonym. Sąd, co do zasady nie jest uprawniony do zastępowania strony w zakresie inicjatywy dowodowej, a tym bardziej strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika. Na etapie postępowania sądowo-odwoławczego to nie organ ma udowadniać prawidłowość wydanej przez siebie decyzji, lecz strona ma udowodnić, że wskazane przez nią w odwołaniu okoliczności faktycznie miały miejsce.

W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowadniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w k.p.c. Zaskarżenie decyzji organu rentowego nie powoduje zmiany w rozkładzie ciężaru dowodu i po stronie ubezpieczonego leży powinność udowodnienia swoich twierdzeń, z których wywodził skutki prawne, co do faktów istotnych w sprawie. Sąd bowiem prowadzi postępowanie w takim zakresie, w jakim zostanie ono zainicjowane przez strony. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c. oraz 232 k.p.c.).

Reguła ta oznacza również, że brak inicjatywy dowodowej strony lub niedostateczne wykazanie zasadności jej stanowiska, co do zasady skutkować będzie oddaleniem odwołania(zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 stycznia 2017 r., III AUa 1390/16)

W niniejszym postępowaniu, to na odwołującym M. T. ciążył ciężar udowodnienia, że mimo braku zarejestrowania umowy dzierżawy w ewidencji gruntów i budynków, taka umowa została faktycznie zawarta i w związku z tym M. T. prowadził działalność rolniczą na gospodarstwie rolnym o obszarze przekraczającym 1 ha przeliczeniowy. Wnioski złożone w toku postępowania przed sądem tj. umowa dzierżawy z dnia 15 marca 2000r. wraz z aneksem oraz zeznania ubezpieczonego M. T. i świadków również nie wykazały, że faktycznie M. T. zawarł umowę dzierżawy z bratem i prowadził działalność rolniczą na innych gruntach. Zeznania te zawierały wiele sprzeczności, nielogiczności, były niekonsekwentne i niezrozumiałe i dlatego nie mogły stanowić podstawy do ustalenia prowadzenia działalności rolniczej na innych gruntach aniżeli wynikających z zaświadczeń wydanych przez Urzędy Miasta oraz z zarejestrowanej umowy dzierżawy z dnia 8 marca 1999r.

Reasumując w związku z tym , że M. T., będąc rolnikiem, rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej i jednocześnie nadal prowadził działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym, obejmującym obszar użytków rolnych poniżej 1 ha przeliczeniowego, to ustały przesłanki do podlegania rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu na podstawie art. 5a ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Z kolei zgodnie z art. 3a ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (w brzmieniu obowiązującym na datę spełnienia przesłanki) ubezpieczenie ustaje z końcem kwartału, w którym ustały okoliczności uzasadniające podleganie ubezpieczeniu, z zastrzeżeniem ust. 3.

W związku z tym, że od 1 listopada 2007r. wobec M. T. ustały okoliczności uzasadniające podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników, to ubezpieczenie społeczne ustało z dniem 31 grudnia 2007r. Z tego względu od dnia następnego tj. od 1 stycznia 2008r. ubezpieczony nie podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników .

Z tych względów, na podstawie przywołanych przepisów oraz art.477¹⁴§2 k.p.c., sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

SSR de. Ewa Dawidowska-Myszka